

‘Overdag met mijn handen, 's avonds met mijn hoofd’

Naam

Gerard Damkat (62)

Waar

Groningen

Wat

interieurverzorger

Hoe

met hulp van werkcoach gemeente Groningen

■ TEKST JESSICA MAAS BEELD JUDITH JOCKEL

“Van beroep ben ik koördirigent, ooit begonnen als kerkorganist. In het verleden dirigeerde ik zo'n zes koren in de regio. Maar het verenigingsleven is op z'n retour, de muziek ook. De jeugd van nu zingt niet meer. Jongeren kijken liever op een tablet dan dat ze letterlijk hun stem verheffen. Uiteindelijk betekende dat voor mij dat ik niet meer in mijn onderhoud kon voorzien.

Met veel pijn en moeite heb ik vorig jaar bij de gemeente Groningen een uitkering aangevraagd. Al vrij snel plaats-

te mijn werkcoach me in een re-integratietraject. Ik kreeg sollicitatietraining en leerde een cv opstellen. Daarvan heb ik zeker wel wat opgestoken. Natuurlijk was het een teleurstelling dat het niet lukte in de muziek. Juist omdat ik ook zoveel in mijn muziekopleidingen heb geïnvesteerd. Mijn ouders hadden vroeger geen geld voor muzikles, ik heb het allemaal op latere leeftijd zelf bekostigd. Maar ik besloot mijn hakken niet in het zand te zetten. Alles wat ik aangeboden krijg, doe ik met verve en enthousiasme. Een van de ambtenaren die de sollicitatietraining gaf en zelf in een koor zingt, vroeg me om voor het Werkfestival – de grootste banenmarkt van het Noorden – een lied te schrijven voor een gelegenheidskoor van ambtenaren. Dat festival was de afsluiting van het traject. Dat heb ik gedaan en op het festival heb ik het koor begeleid op de piano. Dat was erg mooi!”

Motortje “Tijdens het traject moesten we een motivatiebrief schrijven voor een vacature bij thuiszorgorganisatie Comfort. Dat heb ik gedaan en ik dacht meteen: dit is geen oefening, ik gooi deze brief echt op de bus. Met een leuk cv erbij. Vervolgens werd ik uitgenodigd voor een gesprek. En nu werk ik alweer een paar weken als interieurverzorger, zoals dat zo mooi heet. Vijftien uur per week maak ik schoon bij mensen thuis en ik diriger nog twee koren. Dus 's avonds werk ik met mijn hoofd en overdag met mijn handen.

Het is een uit nood geboren stap, het is niet helemaal wat ik had gehoopt, maar zo gaat dat soms in het leven. Ik hoef ook nog maar een paar jaar tot mijn pensioen. Ik heb weer een ritme en ik ben thuis veel actiever. Door het werk is er weer een motortje aangegaan. Het contact met de mensen bevalt me ook erg goed. Ik ben wel een gezellige babbelaar. Voor hen is het vaak de eerste keer dat ze een schoonmaker over de vloer krijgen die kunstenaar is. Muziek maken doe ik daar niet. Ik zag pas bij iemand wel een mooie piano staan, maar daar haal ik dan een doekje over.” *

